פב: כל הזבחים פרק שמיני זבחים

מקום משולש. פירשתי לעיל בסוף פרק שני (דף כט. ד"ה למקום): **ולא** תהא מחשבה פוסלת בחוץ מק"ו. תימה כיון דלא ידע דרשה דשלישי זה חוץ לזמנו ופיגול זה חוץ למקומו בלאו ק"ו עמי לא תהא מחשבה פוסלת. וא"ת לא תהא יציאת חוץ פוסלת בלא לכפר ק"ו מנכסים שלא פסל את המשיר וגם מעלת דוקא מק"ו וי"ל כיון דנפקא לן מקרא דנכר נפסל [א] הוה הדין כל דמיס: **דמה** ולא בשרה. לקמן [ב] (דף נג) דרשינן דמה של זו ולא דמה של אחרת וק"ק ל"ל למעוטי בשרה הא לכפר כתיב:

ביון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר. פי' בקונטרס ודם היוצא מק"ו מנכר אחי ועוד נפקא לן מהן לא הוכא את דמה וגו' אמר [ג] שמא הכנסתם את דמה לפנים אמרו הן לא הוכא את דמה אל הקדש שמא חוץ למחיצתה יצתה לו פגימה היתה הכי דרשינן ליה לקמן בפרק טבול יום (דף קא.). ולא דק דלקמן דרש מבקדש היתה [ד] ול"ע בפ' מילד גולין (פסחים פב.) דדרש לענין נכר היוצא ועוד בפרק בהמה המקשה (חולין פח.) דאיכא תנא דלא דרש

התם וכנר בשדה לענין יוצא:

לא נצרכא אלא לדרך משופש. פי' בקונטרס כגון [ה] גגין ועליות בית קדשי הקדשים בלולין. וקשה דבהקומץ רבה (מנחות דף מ:) דרשי רבנן אל הקדש בלא יצא אבל מבית לפרכת ולא אבל מבית הכפרת בלא יחוד ופרך ולכתוב אל הקדש ומבית לפרכת ולא בעי אל פני הכפרת ומשני למעוטי דרך משופש והשתא ל"ל קרא מיפוק ליה דרך גגין מדכתיב ואל יצא דמשמע דרך ביאה דדממעטינן בפרק ב' דשבועות (דף ח:) טמא שנכנס דרך גגין להיכל ונגלה לפרס דבשבועות מייתי כשפיתת את התקרה אבל [ו] הכא כשנכנס דרך גוד שהיה בעליית בית קדשי קדשים שבו היו משלשלים את האומנים במיצות [ז] דדרך ביאה הוא דלכך נעשה ל"ג כמו שפירש בקונטרס במנחות (שם) שאתך [ח] האומה לפני ולפנים ועשה פתח בדרום או בצפון ונכנס ונגלה נכנס בפתח שבמזרח שהיה [ט] פניו למערב ועוד פירש בקונטרס התם ל"ג שנכנס בפתח מזרח ונדד בהלכסון הלכתא [י] בגדדין לא מיחייב דאל פני בעינן שיהו פניס [יא] אל פנים מזרחיים של כפורת ועוד יש לפרש דרך משופש כגון דרך גוד שהיה לפרס בשם שנים. ולפי שהיה כדמתמר בפרק בהמה המקשה (חולין פח.) דאיכא תנא דלא דרש התם וכנר בשדה לענין יוצא:

לדרך משופש. פי' בקונטרס כגון [ה] גגין ועליות בית קדשי הקדשים בלולין. וקשה דבהקומץ רבה (מנחות דף מ:) דרשי רבנן אל הקדש בלא יצא אבל מבית לפרכת ולא אבל מבית הכפרת בלא יחוד ופרך ולכתוב אל הקדש ומבית לפרכת ולא בעי אל פני הכפרת ומשני למעוטי דרך משופש והשתא ל"ל קרא מיפוק ליה דרך גגין מדכתיב ואל יצא דמשמע דרך ביאה דדממעטינן בפרק ב' דשבועות (דף ח:) טמא שנכנס דרך גגין להיכל ונגלה לפרס דבשבועות מייתי כשפיתת את התקרה אבל [ו] הכא כשנכנס דרך גוד שהיה בעליית בית קדשי קדשים שבו היו משלשלים את האומנים במיצות [ז] דדרך ביאה הוא דלכך נעשה ל"ג כמו שפירש בקונטרס במנחות (שם) שאתך [ח] האומה לפני ולפנים ועשה פתח בדרום או בצפון ונכנס ונגלה נכנס בפתח שבמזרח שהיה [ט] פניו למערב ועוד פירש בקונטרס התם ל"ג שנכנס בפתח מזרח ונדד בהלכסון הלכתא [י] בגדדין לא מיחייב דאל פני בעינן שיהו פניס [יא] אל פנים מזרחיים של כפורת ועוד יש לפרס דרך משופש כגון דרך גוד שהיה לפרס בשם שנים. ולפי שהיה כדמתמר בפרק בהמה המקשה (חולין פח.) דאיכא תנא דלא דרש התם וכנר בשדה לענין יוצא:

[יב]מקום שיהא משולש בדם בבשר באימורים ולא תהא מחשבה פוסלת בחוץ מקל וחומר ומה מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ אין מחשבה פוסלת בפנים מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים אינו דין שלא [יג] יהא פוסל מחשבה בחוץ ת"ל [יד] שלישי [טו] חוץ לזמנו פיגול חוץ למקומו [טז]בשר [היוצא לחוץ פסול] הנכנס לפנים כשר שיהא בדין שיפסול ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים בשר היוצא לחוץ פסול מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ בשר הנכנס בפנים אינו דין שיפסול הרי הוא אומר [1]מדמה [יז]דמה ולא בשר [יח] ק"ו [יט] מעתה ומה במקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ בשר הנכנס לפנים כשר מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים בשר היוצא לחוץ אינו דין שכשר הרי הוא אומר [2]ובשר בשדה טרפה לא תאכלו [יט]כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר תנו רבנן [3]פנימה אין לי אלא פנימה היכל מנין ת"ל אל הקדש פנימה [כ] ויאמר קודש ואל יאמר פנימה אמר רבא [כא] בא זה ולימד על זה מידי דהוה אתושב ושכיר דתניא [כב][4]תושב [כג]זה קנוי קנין עולם שכיר זה קנוי קנין שנים יאמר תושב ואל יאמר שכיר ואני אומר קנוי קנין עולם אינו אוכל קנוי קנין שנים לא כ"ש אילו כן הייתי אומר תושב זה קנוי קנין שנים אבל קנוי קנין עולם יהא אוכל בא שכיר ולימד על תושב שזה קנוי קנין עולם וזה קנוי קנין שנים [כד]ואינו אוכל א"ל אביי בשלמא התם תרי גופי נינהו [כה] ואע"ג דה"ל לקרא למכתב נרצע לא יאכל ואידך אתי בק"ו [כו]מיולתא דאתי בק"ו טרח וכתב לה קרא אלא הכא כיון (דאיכא) דאיפסל בהיכל (הבא) לפני ולפנים מאי בעי אלא אמר אביי לא נצרכא אלא לדרך משופש א"ל רבא והא הבאה כתיב ביה אלא אמר רבא כל מידי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל בעי רבא פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכנים דמן לפני ולפנים מהו מי אמרי' אל הקודש פנימה כל היכא דקרינן אל הקודש קרינן ליה פנימה כל היכא דלא קרינן אל הקודש לא קרינן פנימה או דלמא שלא במקומן הוא ואם תימצי לומר [כז]שלא במקומן הוא פר ושעיר של יום הכיפורים שהזה מדמן על [כח] הבדים והוציאן להיכל והכנים מהו מי אמרינן מקומן הוא או דלמא הואיל ונפק נפק ואם תימצי לומר [כט]הואיל ונפק נפק הזה מדמן על הפרכת

מקום שיהא משולש בדם בבשר באימורים. ולימד על מחשבת חוץ למקומו שאינה מועלת אלא לו בקדשי קדשים שאינם עליהם לאוכלם חוץ לעזרה. אי בקדשים קלים לאוכלם חוץ לעזרה, פרט למחשבה לאכול בהיכל דלא סגיל, דבשיגן שיחשב על מקום המשלש בדם בנכר ולימודין, היינו חוץ לעזרה בשעת היתר הנכנס, לאוכלו חוץ לעזרה, אמאן בו הקטורת אימורין ולא מעלת דלא סגיל (לעיל נב.): דמה. אבר יצא מדמה: ולא בשר. אלא נגמם בשדה ולהיכל אינה נפסלת (לעיל יא.): ובשר בשדה. מבנכר ירמיה קא דייק, כשהיה אמרן בו מחיצות, ולמדנו מכאן קדשי קדשים חוץ לקלעים ושיבר שהיאה את ידו בשעת שחיטה אמו (חבות יח.), כלומר חוץ למחיצתו הסיטו לאחיר, שהתם זה הוה ליה מחיצה לבתיהון בשחיטה, וכיון שיצא הרי הא כבר כטרפה ולא תאכלו, ומכל מי שיש לו מחיצה רשה, כגון בשר קדשים שיצאו, נמי מהאי קרא נפקא לן (חולין פח.) מידי דהוה אתרשב ושכיר. דכתיב גבי תרומה למדרש הכי: תרשב. שהתור אבל תרומה תרשב כהן ושכיר לא יאכל קדש: זה קנוי קנין עולם. בגר שבבי הגיבעון כיד כהן, ואף על פי כן אין נוטה קנוי לו בשאר עבדים כנעניים לאכול בתרומה (קידושין ד. וכתוב"ה יבמות ע.) זה קנוי קנין שנים. שהם מכל שיצאו בשם שנים: אילו כן. דלא נאמר אלא תרשב, הייתי אומר תרשב זה קנוי קנין שנים. משום הכי אסור בתרומה, לא שכיר ומיהו ולימד על מחקר דהאי קרא לגרעא אחת, וכיון דתרי כתבי מסתברא דשוכר זה המשכר אבלו לזמן מרוכה ושכיר זה המשכר לאלת (יבמות שם). דשל בתרן חד מיריעה לגרעא הוא אחת ומאחר שנתנו שנים משמעותא דגרעא מתוסר אחת, שהוא מושכר אבלו יותר מן הקנוי לשם שנים: הכא תרי בגופי נינהו. גרעא ושאינו גרעא שני גופים הם ואפשר לחיות שהיה בכיסו של כהן: מילתא דאתי בקל וחומר. כלומר ואפילו פירש הכתוב גרעא לא יאכל וחזר ופירש על שאינו גרעא ואמ"ש אבלו אינה סיגלך לגיתנו, היינו יכול לגרוע ולומר דשמ"ש דהיר מכיר מילתא דאתיא בקל"ו טרח וכתב לה קרא, לפיכך כשכתבו התם ל"ל בא זה ולימד על זה ואין לנו להקשות יכאב גרעא בפירוש הא יכאב מכיר (קידושין שם) מושופש, כמו מכופש, דפ"ה וכ"ת מתחלפין דכתיב (נשפה) (נספה) וכתיב נשבה כו (מנחות כז.):

שיטה מקובצת

תוד"ה ביון. פ"ה בקונטרס כו' אבל לו שנכנסה היתה. מקמתן דלם לאוכל לאוכל מכיר עבדו דלמתרוף מפני סהיה נפסל כיולה יהם מיריב כדם (מהרש"):

מסורת הש"ס

ב) [לעיל כט. לו.], ג) [לעיל יא.], ד) [מנחות יח. חולין פח.], ה) יומא ע. קידושין ד. ת"כ אמור פ"ד הי"ז, ספרי קרח קיז, ירושלמי יומא פ"ח ה"א, ו) [פסחים יח: וש"נ], ז) ריקרא יט, ז, ח) ריקרא כב י, ט) פסחים כו. מדות פ"ד מ"ה. י) מנחות מ: יפס.

תורה אור השלם

1. וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: ויקרא ו, כג
2. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז, יח
3. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: שמות כב, ל
4. הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: ויקרא ט, יא

שינויי נוסחאות

א) שלא תהא מחשבה פוסלת בחוץ (בהגהות): ב) שלישי זהו חוץ לזמנו פיגול זהו חוץ למקומו כל"ל (שו"ת): ג) בשרה (בהגהות): ד) ל"ל קרא לבשר היוצא (שו"ת, ומכתבי קדר ליוצא): ה) תינח פנימה נמתק (שו"ת): ו) ל"ל רבה (הגהות"ב): ז) ל"ל ניעבו דאי נמי כתב רחמנא נרצע לא יאכל הוה ליה שכיר מילתא דאתי בק"ו ומילתא דאתי וכו' (שו"ת): ח) על בין הבדים (בהגה"ר): ט) הנעון מחיצה ויצא דערבה הוא ולא האכל (שו"ת): י) הכנסתם דמה לפנים (בהגה"ר): יא) כפ"מ מה"ד פנימה. הן לא יכו': יב) כפ"מ נוסף דהיינו פנימה: יג) ולפנים בא כו' הדש (שו"ת, ומכתבי קדר): יד) ל"ל במשמעותו (שו"ת): טו) ה"ל שכיר תמיד (שו"ת, ומלאכת לעיל אות ז'): טז) כפ"מ לאו סיבא היא משום וכו': יז) היכי בעי כי (שו"ת): יח) ל"ל בית קדש הקדשים (שו"ת ובהגה"ר נחוש): יט) ל"ל משופש משופש כך שמעתי במנחות. ותיבת עקום נמחק (שו"ת). אבל בכתה"ר פ"מ אותה: כ) החזירו מהיכל לחוץ (שו"ת): כא) נפסל בכל גוונא הוה הדין כו' כמדל"ל (בהגה"ר): כב) ל"ל לעיל (וא"ל ע"ש): כג) אמר להם (שו"ת): כד) היתה נמתק (שו"ת): כה) כגון דרך גגין (שו"ת): כו) אבל במנחות איירי כשנכנס ל"ל ומיתה הבא נמתק (שו"ת): כז) סם כפ"ר שהתר: כח) סם כפ"ר שיהא: כט) ל"ל הילך בגדדין (שו"ת): ל) פני (שו"ת במנחות שם): לא) כפ"מ נוסף דהיינו כיאה דיקנה:

ליקוטים

והא הבאה בתיב ביה. [טעמא שנכנס לפרקדא דרך גגין פטור משום דאינו דרך ביאה]. ונראה דאם שהה שם שיעור השתחויה דחייב אף שנכנס דרך גגה דלא גרע מטהור שנכנס ונטמא שם דקי"ל דאם שהה חייב אף דלא קרינן ביה ואל המקדש לא הבא כו'. וא"ת הכסוף פרק ח' דזבחים

עין משפט נר מצוה

עין א מי' פרק יא מהלכות מעה"ק הלכה ז:
ב מי' פ"ב מהל' פסה"מ הלכה ח
עין ג מי' פרק יא מהלכות מעה"ק הלכה ו:
עין דה מי' פרק ו מהלכות תרומות הלכה ה:
עין ז מי' פרק ב מהלכות פסה"מ הלכה יד:

מוסף רש"י

משולש בדם בבשר באימורים. ולימד על מחשבת חוץ למקומו שאינה מועלת אלא לו בקדשי קדשים שאינם עליהם לאוכלם חוץ לעזרה. אי בקדשים קלים לאוכלם חוץ לעזרה, פרט למחשבה לאכול בהיכל דלא סגיל, דבשיגן שיחשב על מקום המשלש בדם בנכר ולימודין, היינו חוץ לעזרה בשעת היתר הנכנס, לאוכלו חוץ לעזרה, אמאן בו הקטורת אימורין ולא מעלת דלא סגיל (לעיל נב.): דמה. אבר יצא מדמה: ולא בשר. אלא נגמם בשדה ולהיכל אינה נפסלת (לעיל יא.): ובשר בשדה. מבנכר ירמיה קא דייק, כשהיה אמרן בו מחיצות, ולמדנו מכאן קדשי קדשים חוץ לקלעים ושיבר שהיאה את ידו בשעת שחיטה אמו (חבות יח.), כלומר חוץ למחיצתו הסיטו לאחיר, שהתם זה הוה ליה מחיצה לבתיהון בשחיטה, וכיון שיצא הרי הא כבר כטרפה ולא תאכלו, ומכל מי שיש לו מחיצה רשה, כגון בשר קדשים שיצאו, נמי מהאי קרא נפקא לן (חולין פח.) מידי דהוה אתרשב ושכיר. דכתיב גבי תרומה למדרש הכי: תרשב. שהתור אבל תרומה תרשב כהן ושכיר לא יאכל קדש: זה קנוי קנין עולם. בגר שבבי הגיבעון כיד כהן, ואף על פי כן אין נוטה קנוי לו בשאר עבדים כנעניים לאכול בתרומה (קידושין ד. וכתוב"ה יבמות ע.) זה קנוי קנין שנים. שהם מכל שיצאו בשם שנים: אילו כן. דלא נאמר אלא תרשב, הייתי אומר תרשב זה קנוי קנין שנים. משום הכי אסור בתרומה, לא שכיר ומיהו ולימד על מחקר דהאי קרא לגרעא אחת, וכיון דתרי כתבי מסתברא דשוכר זה המשכר אבלו לזמן מרוכה ושכיר זה המשכר לאלת (יבמות שם). דשל בתרן חד מיריעה לגרעא הוא אחת ומאחר שנתנו שנים משמעותא דגרעא מתוסר אחת, שהוא מושכר אבלו יותר מן הקנוי לשם שנים: הכא תרי בגופי נינהו. גרעא ושאינו גרעא שני גופים הם ואפשר לחיות שהיה בכיסו של כהן: מילתא דאתי בקל וחומר. כלומר ואפילו פירש הכתוב גרעא לא יאכל וחזר ופירש על שאינו גרעא ואמ"ש אבלו אינה סיגלך לגיתנו, היינו יכול לגרוע ולומר דשמ"ש דהיר מכיר מילתא דאתיא בקל"ו טרח וכתב לה קרא, לפיכך כשכתבו התם ל"ל בא זה ולימד על זה ואין לנו להקשות יכאב גרעא בפירוש הא יכאב מכיר (קידושין שם) מושופש, כמו מכופש, דפ"ה וכ"ת מתחלפין דכתיב (נשפה) (נספה) וכתיב נשבה כו (מנחות כז.):

[1]דמה ולא בשרה. דתרי דמה כתיבי: ק"ו. אמר יוצא מדמה והן לא הוכא את דמה אל למעוטי בשר: ק"ו. לבשר היוצא מעתה שלא יפסל: בשדה. גלא מחילות משמע ודרש ליה לכל הבשר שטעון [2] מחילה טריפה הוא היוצא ולא תאכל ודם היוצא ק"ו מבשר אחי ועוד נפקא לן מהן לא הוכא את דמה אל הקדש פנימה אמרו להן שמא הכנסתם [3] לפנים מ"ל הן לא הוכא את דמה אל הקדש (פנימה) שמא חוץ למחיצתה יצתה אמרו לו פנימה היתה הכי דרשינן ליה לקמן בפ' טבול יום (דף קא.): **[4]הן לא הוכא וגו' פנימה.** אין לי אלא שנכנס דמה לפני ולפנים [5]: **בא זה ולימד על זה.** דאי כתב קדש ולא כתב פנימה הייתי אומר קדש זה לפני ולפנים [6]: **כל פנימה.** שהוא מיותר ולימד על קדש שהוא היכל: [7]אוסב כהן ומכיר לא יאכל קדש: **קנוי קנין עולם.** גרלע שמיוסב אצלו עד היובל: **קנין שנים.** עבד עברי שעתיד לצאת בשביעית: **אינו אוכל.** בתרומה שאין גופו קנוי לכהן: **כשלמא תמס.** איכא למימר בשני מקרקעות שמומים בא זה ולימד על זה: **דתרי גופים נינהו.** אין מזהירתו של זה כמשמעו [8] של זה וכל אחד מלמד על עצמו. ואי משום דאיכא למפרך נכתוב גרלע בהדיא ולא נצטי שכיר [9] ה"ל שכיר כו' כלומר לאו [10] משום דכמשמעות הוא אלא משום דאתי בק"ו ואיכא לשנויי מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב ליה קרא השתא דקתימני כ"ש דשכיר אינגן בא זה ולימד על זה: **אלא הכא.** דאזהרת לפני ולפנים בכלל היכל היא דהא לא יכנס לה אלא דרך היכל אין כאן אלא פסול היכל וכיון דמהיכל איפסיל ליה לפני ולפנים מאי [11] בעי הכא למיפסל הרי פסול ועומד והיה לו לפרס היכל ולשמוק אלא שנה מקרא של חנם שאינו מלמד כלום: **לא נצרכא.** האי פנימה אלא לדרך משופש שלא בדרכו כגון דרך גגין ועליות בית [12] המקדש בלולין דהשתא הוצרך ללמד על עצמו ואי משום דאתי בק"ו אמ"ה טרח וכתב לה קרא. ומשופש [13] עקום כך שמו בגמרא בהקומץ רבה (דף מ:): **והא הבאה כתיב.** ומשמע דלא מיפסיל אלא דרך הבאה: **אלא אמר רבא.** לעולם דעיילה דרך פתחים ואשמועי' קרא דהיכא דחשיב עליה מתחילתו להכניסו [לפני] ולפנים ומחילת הבאתו להיכל ע"מ פנים היה לא מיפסיל עד דמטי לפנים ואם המזיגו [14] לחוץ כשר: **פר העלם דבר.** שמלות כפרתו בהיכל והכניסו לפני ולפנים: **מהו.** מי אמרינן כל היכא דקרינן ביה פסול דאל הקדש כגון בחטאות

[15]הוציאן. קרינא ביה פסול דפנימה כו'. דהא כי הדדי כתיבי: או דלמא שלא במקומו הוא. והיא הכנסה ומיפסלי: והוציאן להיכל. להזות על הפרכת כמשפטן: מקומן הוא. שהרי החקקו לשם תחילתן: או דלמא כיון דנפק. כעשיית כל מלותו נפיק ליה לגמרי הוא ומקומו: והוציאו

אפרינן הנו רבנן פנימה אין ליה אלא פנימה היכל פנין ת"ל אל הקדש פנימה והקשו כיון דאיפסלה בהיכל לפני ולפנים מאי בעי ותירץ אביי לא נצרכה אלא לדרך משופש. אמר ליה רבא והא הבאה כתיב בה. ואי אמרת דדרך ביאה לא מיפסיל דרך משופש אלא בדילא שהה אבל אם שהה לא מיפסיל. אימא דקרא דפנימה מיירי בנכנס דרך משופש ושהה. ל"ל דשאני דם דאין לחלק בין שהה ללא שהה וכיון דלא מיפסל משום בנכנסתו לאלתר הו לא מיפסל. אך גבי ביאה אדם יש לחלק בין שהה ללא שהה משום דכל דלא שהה עדיין הביאה הראשונה קיימת ומשום אותה ביאה אין לחייבו בין שלא היתה דרך ביאה אך בשהה כבר כלתה ביאה ראשונה ותשיב בביאה שניה. אך מדברי התוס' נראה דכ"ל דכי ממעטינן גבי ביאה ריקנית כל שאינו דרך ביאה הוא אפילו שהה. שהרי הקשו דלמה לי קרא דאל פני הכפרת תיפוק ליה משום דכתיב ואל יבא. והוכרחו לומר דדרך משופש הוי דרך ביאה. משמע דס"ל דמאל יבוא ממעטינן כל שאינו דרך ביאה אפילו שהה דדלא אוקמוה לקרא דאל פני הכפרת כדשיטה דלא מיתעט מאל יבוא. ומיהו נ"ל דאף דס"ל לתוס' דכל היכא דכתיב ביאה ממעטינן כל שאינו דרך ביאה אף אם שהה, מ"מ מודו גבי ביאה טמא דאם נכנס דרך גגין ושהה דחייב וכמו שכתבנו לעיל, משום דשאני ביאה טמא דקי"ל דאפילו שהוי שנכנס ונטמא שם אם שהה חייב ואע"ג דלא קרינן ביה ואל המקדש לא הבא שהוי בשעת ביאה שהוי היה אפ"ה חייב ואזהרתיה מדכתיב ולא יטמאו את מחניהם וכתיב וישלחו וכמו שכתבו התוס' בפ"ב דשבועות דף טז ד"ה תנהו ע"ש. ומה"ד היכא דנכנס דרך גגין דין הוא דלחייבה אם שהה אע"ג דמשום ביאה שטור משום דחייב אע"ג דליכא ביאה באיסור אבל גבי ביאה ריקנית כל שאינו חייב משום ביאה הו לא מיחייב שהרי כל שנכנס להיכל או לקדש הקדשים לצורך עבודה יכלתה עבודתו ושהה כל היום כולו לא מיחייב כלל דכיון דמשום ביאה לא מיחייב הו לא מיחייב (מפלגת פ"ג מכלים מקדש סי"ב):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com